

ЗЕЛЕНОТО БОГАТСТВО НА СЛОМЕР

Ето я Сломерската зеленчукова градина.

Отправяме се към малката група кооператори в края на блока. Петима мъже пълнеха пластмасовите тръбни пръскички с бордолев разтвор. Сред тях бе и бригадирът Владимир Ангелов, нисък, на бит, с ясни сини очи и добро душно лице. Като разбра, че търсим него, се усмихна и рече:

— Да приготвим пръскачки и те и съм на ваше разположение.

Седнахме в края на зелените шанси край шосето и за приказвахме като стари познати. Владимир не носеше ни тетрадка, ни някакви справки. Но на въпросите ми отговаряше уверено и точно. Миналата година добили около 1400 т ранни, средноранни и късни домати, с петстотин то на повече от записаното в на средния план. Средно по седем хиляди кг от два. Пренасяли разчетите за зелените и червените пипер, морковите, боба и зело... А какви са икономическите измерения? Тук, мисля си, никак няма да се разминем без плавноизотел на кооператива. Но се излъгах. Владимир Борисов и сега отговаряше изчерпателно.

— През 1973 г. получихме обща продукция за 240 000 лв. с 47 на сто повече от предишната, а чистият доход надхвърля 50 000 лв.

Още по-висока цел си е поставил кооперативът на градинарите през ударната 1974: обща продукция за 250 000 лв., над 2000 т ранни и средноранни домати, зелен и червен пипер, ранно и късно зело, моркови, сини патладжан. Всичко това от 600 дка земенчукова градина и със седемдесетина градинари.

Миналата година ТКЗС — Каракисен получи две национални награди за производството на зеленчуци — първа от 3000 лв. за морковите, втора от 1500 лв. за средноранните домати. Достойн дял за това има и Сломерската бригада, защото в производствената участък са концентрирани половината от зеленчуковите култури на кооператива. Хубава е Сломерската градина — под редена, грижливо гледана. Създадени са условия за механизизирано окопаване, пръскане и беритба. Продукцията се изнася от градината и товари за преработка с транспортни и в палети и с ремакетите ще се отваря до при емакетен пункт. Високата култура на земеделския лич и при обработката на всички зеленчуци. Накратко — промишлената технология на производството, висока организация на труда.

Владимир Борисов ни разказва за своето зелено стопанство и уж между другото споделва:

— Разминем ли ни се без градушка, по десет хиляди килограма домати от декар от „Триумф“ а в кърпа са ни вързани. Хиляда тона от сто дка! Не е шега работа. И за външния пазар... и за вътрешния пазар...

Колкото и да е чудно, до 1958 г. бригадирът нямаше понятие от кооперативно градинарство — беше пиперач. Но когато направи градина, в стопанството партийният комитет се спря на него.

— Даваме ти поръчение да оглавиш зеленчуковата бригада.

При тези думи младият шивач се огледа уплашено:

— Абе хора, какъв бригадир ще стане от мен? Ако ме пуснете в една градина, не мога да си набера домати за ядене.

— Ще се научиш — рече замислено секретарят — хората на какви по-трудни работи се учат...

Нямаше как, прие. Управа та на ТКЗС му остави като

Малинобер

В тези юлски дни в малиновите блокове на АПК „Чумер“ е оживено. Много добре работят средношколските бригади в Шилковци и Яковци. Вече са набрани и предадени повече от 60 т плодове.

До края на кампанията ръководството на аграрно-промишления комплекс очаква да бъдат набрани 200 т малини.

Кирило ВАСИЛЕВ

ПРОДАВАМ „Москвич-403“

запазен, в движение.
Справка — Страхилово —
Петър Ангелов Петров, тел.
фон 64.

2-1

Марин Бобев, Георги Дончев и Руси Йорданов от автомониторската бригада в Района за механизация и авторатспорт-Леденик, извършват последен преглед на повредената ремонтна кола.

Резерв за по-висока производителност на труда

В добре обзаведения кабинет по техническа безопасност в Промислено-монтажно управление — Свищов всеки новопостъпващ работник се запознава с правилата за безопасна работа. В бригадата на даден обект той отива след като добре ги е усвоил и е получил необходимото обучение и предпазни средства.

Ежедневно се контролира спазването на правилата, изпозването на предпазни средства, безопасността на машините, съоръженията, плочките за работа. На обекта строители, монтьори на строителни конструкции, машинни монтьори, работници по изолациите сменят работните си места постоянно. Голямо движение на материали, работата с много машини и съоръжения, захранени с електричество.

Ежедневно се контролира спазването на правилата, изпозването на предпазни средства, безопасността на машините, съоръженията, плочките за работа. На обекта строители, монтьори на строителни конструкции, машинни монтьори, работници по изолациите сменят работните си места постоянно. Голямо движение на материали, работата с много машини и съоръжения, захранени с електричество.

Ежедневно се контролира спазването на правилата, изпозването на предпазни средства, безопасността на машините, съоръженията, плочките за работа. На обекта строители, монтьори на строителни конструкции, машинни монтьори, работници по изолациите сменят работните си места постоянно. Голямо движение на материали, работата с много машини и съоръжения, захранени с електричество.

Иван ЖУРТОВ

Една вечер на улицата

Безопасността на движението е взаимно задължение

Движението по улиците и пътищата става толкова интензивно, че е невъзможно да си представим безопасното разминаване без спазване на изискванията. Това налага Правилника за движението по пътищата да знаят не само водачите на моторни превозни средства, но и пешеходците.

Голяма част от гражданите обаче се отнасят с пренебрежение към него.

Много от пешеходците използват пътеките тип „Зебра“, но колко други пресичат къде си искат. Ето какво показва една проверка. В центъра на Горна Оряховица една жена с малко дете, без дори да се огледа, прекосява площада. Ст. лейт. Петър Мънгов се представя и напомни, че пресича не правилно.

— Пешеходните пътеки са направени за вас, граждани.

Използвайте ги. Шом стъпите на тях, вие сте в безопасност. Още много пъти ст. лейт. Мънгов и неспитаният автоконтролор Васил Йорданов тази вечер повтаряха тези думи.

Искаше ми се да затворя очи, когато леката кола излезе от завоя, а пред нея прибягна младата жена. Колко трябваше още за нещастие? Гинка Тодорова дори не съзнава опасността, която е избегнала.

— Ами, аз бях тръгнала вече, пък ми се стори, че колата върви бавно — усмихва се тя.

На долната пешеходна пътека вървят спокойно граждани. Една лека кола с черен номер спира и ги изкаква. Някакви секунди — и отново на път. Ст. лейт. Мънгов дава знак на водача.

— Знаете ли защо Ви спираме?

— Струва ми се, че нищо не съм сторил. Спрях на пешеходната пътека...

— Точно за това — да Ви благодарим, въпреки че то е Ваше задължение. Бъдете все така внимателни. Всичко най-хубаво!

Иж Христо Сеизов облекчено въздъхна.

— За това ли било... Да, това е наше, на водачите да дължат. Но ми се струва, че някои пешеходци злоупотребяват, като се движат бавно по пътеките.

През площада се втурва една жена с голям куфар, лапир ловко между преминаващите коли и се спира на трошката. Тяко бай Васил се нахвърля да я извика, тя сама забърза по обратния път.

— Гражданино, два пъти на рушевите правила. Тези пешеходни пътеки са направени за Вас. Защо се излагате на опасност сама?

Димитрина Канева учудено и смутено се усмихва:

— Аз знаех, но... много бързам.

Стремително летят отдолу една след друга две коли. Гражданин отскача астрани, за да не бъде газен, макар че са „зебрати“.

— Знаете ли защо Ви спираме? — повтаря въпроса ст. лейт. Мънгов на водачите на коли Йордан Димов и Дончо Тодоров.

— Сещаме се, може би де то не спряхме на „Зебратата“. Но ми се струва, че там няма ше хора.

Вярно, вторият водач може би не е видял, защото се движи отзад. Но за първия оправдание няма. Един от пътниците се опитва да ги защити, но шофьорът казва:

— Шом сме виновни, ще плащаме.

Друга реакция:

— Защо ме запирате — уж се усмихва Стефан Стефанов от Дебелец, водач на кола ВТ 92-81. По радиото ли ще ме съобщавате или за статистика. Една проверка, няколко часа. А колко нарушения!

Недялка КОСТОВА

Бели пътища

от 1 стр.

Стопаните

— О, о, о! — повтаряше на всяка крачка изненаданият чужденец и не можеше да скрие възхищението си.

Искреното учудване на неща, в чиято страна спят върху пух от векове, от видяното в един дом, където дъщеря се завива с домоутички черги, не се нуждае от коментар. То самото е най-добрият коментар за мащабността на направената крачка.

„Това с което ние сега разполагаме, ако преди не сме познавали друго по-приятно, особено ни се нравят и ни изглежда твърде ценно. После едно по-добро и по-ново откритие измества предишното и променя нашите чувства спрямо всичко старо.“ Тези думи са написани от римския философ Тит Лукреций Кар между 95 и 51 г. преди новата ера. Но същото става и днес. Само че днес думите са написани от дини материалните затруднения правеха твърде дълъг период между началото и края на една такава промяна. Това обяснява възторга и преклонението пред първия радиоприемник, първия велосипед, първия мотоциклет, когато барьерите на материалната несигурност бяха строшени. Това за барьерите не е голословно твърдение. И сега живее в Каракисен Петко Цветков, човекът, който преди тридесетина години до суц като в елипсовиден разказ молеше паднали в браздата вол:

— Ставай Гочко, ставай да ореме нивата. Ставай, защото за друг Гочко пари нямам...

Сега Петко Цветков, който нямаше пари за един вол, освен нова къща, направи

Битието определя съзнанието — твърдят философите, като не пропускат да отбележат, че революцията в духовната сфера е далеч по-трудна от тази в материалната. Но в действителност и тази революция е вече факт. А само преди двадесет години в затворения кръг на понятията моя земя, мои крави като подплашена птица се блъскаше съмнението — ами ако събъркам, ако ме излъжат! Една психология, подпорната стена на която не можа да удържи напора на новото. Тези, които се съмняваха, днес не обичат да си спомнят за това и много от тях са между първенците в кооперативните стопанства.

Мощното, неудържимо движение напред на тежесетата е може би най-доброто потвърждение за революцията в убежденията. Защото истината още не познава армия от неубедени, от невярващи в правотата на делото, си, да е спечелила победа или поне една битка. А успехите на стопанствата в четирите села не са един или два. Само Козловец вече няколко години е окръжен първенец. Каракисен през 1973 г. две национални награди, в Алеково постигна най-висок добив пшеница в окръга.

Когато образуваха кооперативното стопанство в Каракисен, не можаха да намерят хора, които да умеят да смятат с дроб, за да отчитат труда на кооператорите, та трябваше да организират специални курсове.

През 1974 година в Москва завърши с отличие атомна физика Петю Ашев от селото село Каракисен. Петю Ашев, пред чиято баща на

младите тези неща са само даденост, диалектика на цивилизацията. Те нямат спомени от времена и събития, които са давали съдържанието и облика на живота на предното поколение и затова с леко та късат пъпната връв, която ги свързва със селото.

— Младите ги влече техниката, единственото, което можем да предложим, са тракторите. И те заминават в града... — горчиво заключава за секретарят на съвета в Алеково.

Така е не само в Алеково и в Каракисен, и в Горна Студена, и в Козловец младите хора остават само като механизатори. Всяка сутрин автобусите товарят десетки и стотици потомствени селяни, за да ги закарат на работа в града. В един хубав ден някои от тях остават завинаги там и кръстосано заковани летят затварят очите, на прозорците на селските къщи. И ослепелите къщи в селата се увеличават, а пред ръководителите — местни и окръжни, с цялата си острота в последните години стои дилемата поминък — миграция. Опит за нейното решаване са фабриката за текстил „Стоян Никол“ и цехът за студена обработка на метали в Горна Студена, цехът на павликенския машиностроителен завод и винарската изба в Каракисен, трудово-производителните кооперации. Работата в тази насока продължава и трябва да се намери вярното решение, за което младите — това са бъдещето на селата. Като се задържат там, ще оживеят замляналите в последните години самодейни колективи, читалищата ще оживеят и ще се види, че има за какво хората да се отделят вечер за няколко часа от сините екрани.

Когато образуваха кооперативното стопанство в Каракисен, не можаха да намерят хора, които да умеят да смятат с дроб, за да отчитат труда на кооператорите, та трябваше да организират специални курсове.

През 1974 година в Москва завърши с отличие атомна физика Петю Ашев от селото село Каракисен. Петю Ашев, пред чиято баща на

Хубавее центърът на с. Каракисен

Снимка: Иван РУСКОВ

От гледна точка на историята

Какво са тридесет години! В мащабите на историята на човешкото общество те са незначителен къс от време, който хронистите с лекота и без ургизения могат да пропуснат. Ние обаче трудно можем да намерим мярката, за да оценим всичко, което ни донесоха нашите свободни 30 години, да оцелим основите на бъдещето, които се поставиха през това кратко летебродие, чието начало е един септемврийски ден на 1944 г.

Какво са тридесет години! Хора, обикаляли света върху дят, че в Дания можело да се проследят потеклото на всяка порода крава до 1800 година и някои дори се чувствуват неудобно, че и у нас не е така. Какво да се прави, хората са имали време да записват дори потеклото на кравите си. На нас то е гръбвало, за да подготвим и вдигнем три национални встания в последните 100 години, третото от които носило името социалистическа революция.

Какво ни донесоха тези тридесет години, какво са те за нас! Този въпрос ще се задава навярно твърде често през тези дни. Един стар спадкар, който преди да стигне в това търновско село от Македония, беше обиколил половината свят, като станал дума за времето, нито 3 а, в който може би не беше явявал.

— Защо не съм се родил 50 години по-късно! Дали след години и ние няма да съжаляваме, че сме се родили рано!

Николай ТОМОВ

Електротелферен завод „Янтра“

— Горна Оряховица
търси да назначи

работници по сделно-премнално заплащане:

ШЛОСЕРИ от I до IV разред

ЗАВАРЧИЦИ от II до V разред

ФРЕЗИСТИ от II до V разред

ДВАМА ИКОНОМИСТИ по чл. 64 със завършено средно икономическо образование. Заплащане съгласно шатна таблица.

Постъпване веднага.

3-2

Радослав КАСАБОВ

